

การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
An evaluated the Master of Education Program in Educational Research Methodology
(revised in 2018) of the Faculty of Education, Silpakorn University.

ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม (Chaiyos Paiwithayasiritham)*

ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ (Yuwaree Yanprechaseat)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยประกอบด้วย 1) เพื่อประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และ 2) เพื่อศึกษาความคาดหวังและแนวทางในการพัฒนาบัณฑิตหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยประกอบด้วย 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา จำนวน 5 คน 2) ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 2 คน 3) คณะกรรมการบริหารหลักสูตร จำนวน 3 คน 4) ผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นโรงเรียนเครือข่ายร่วมพัฒนาวิชาชีพครู จำนวน 22 คน 5) ศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร จำนวน 11 คน และ 6) นักศึกษาปัจจุบัน จำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ประเด็นสนทนากลุ่ม และแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ผลการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการศึกษาคความคาดหวังพบว่า บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาของหลักสูตรจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับวิธีวิทยาที่หลากหลายและเหมาะสมกับยุคสมัย สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการวิจัย รวมถึงให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวิจัยให้แก่บุคคลอื่นได้ มีคุณลักษณะของการเป็นนักวิจัยที่ดี มีคุณธรรม มีจรรยาบรรณนักวิจัย มีทักษะความสามารถด้านการคิดขั้นสูง การคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การถ่ายทอดและการสื่อสารข้อมูลความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการวิจัย สามารถปฏิบัติการวิจัยได้จริง เป็นต้นแบบและผู้นำด้านการวิจัย

คำสำคัญ : กองทุนเงินทดแทน ค่าทดแทน บทเรียนออนไลน์

* รองศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ABSTRACT

This research evaluated the Master of Education Program in Educational Research Methodology (revised in 2018) of the Faculty of Education, Silpakorn University. The objectives of the research were 1) to evaluate the Master of Education Program in Educational Research Methodology (revised in 2018) of the Faculty of Education, Silpakorn University and 2) to study expectations and guidelines for the development of the Master of Education Program in Educational Research Methodology of the Faculty of Education, Silpakorn University. The informants in the research consisted of 1) five experts in educational research methodology, 2) two executives of the Faculty of Education, Silpakorn University, 3) three curriculum administrative committee members, 4) 22 executives of educational institutions that are teacher professional development networks, 5) 11 alumni who have graduated from the program, and 6) 19 current students. The tools used were questionnaires, interview forms, focus groups, and the assessment form for the appropriateness of the course. Data were analyzed using mean, standard deviation, and content analysis.

The results of data analysis.

1. Overall assessment results of the Master of Education Program in Educational Research Methodology (revised in 2018) of the Faculty of Education, Silpakorn University based were at the highest level.

2. The results of the study of expectation found that graduates of the program were expected to have a wide range of modern methodological knowledge and be able to transfer research knowledge and give advice on research to other people. The graduates were expected to be good researchers, have researcher ethics, have advanced thinking skills, creativity, problem-solving skills, and information transferring and communication skills. They should also have the ability to use technology in research, be able to actually conduct research, and be a role model and research leader.

Keywords: Curriculum evaluation, Educational research, Expectation, Guidelines

บทนำ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นคณะวิชาลำดับที่ 6 ของมหาวิทยาลัยศิลปากร มีปรัชญา คือ “องค์กรแห่งความเป็นเลิศด้านการศึกษา ” (Excellent Educational Organization) โดยมีวิสัยทัศน์คือ “ “องค์กรแห่งการสร้างสรรค์ มีความเป็นเลิศ มีความเป็นมืออาชีพด้านการศึกษา (Organization of Creativity, Educational Excellence and Professionalism) ระดับ 1 ใน 3 ของประเทศ” ” โดยมีพันธกิจ

ในการดำเนินการ 5 ประการ ได้แก่ 1)ผลิตพัฒนาบัณฑิต ผู้เรียน และบุคลากรทางการศึกษาในการเป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรม มีความเป็นเลิศ มีความเป็นมืออาชีพ และมีทักษะในศตวรรษที่ 21 (การผลิตพัฒนาบัณฑิต) 2) พัฒนานวัตกรรมหลักสูตรการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยบูรณาการศาสตร์และศิลป์ เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย (การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม) 3) ร่วมมือกับหน่วยงานในการขับเคลื่อนเพื่อผลิต พัฒนาวิชาชีพครูและการศึกษา (การร่วมมือกับหน่วยงาน)4) เป็นศูนย์กลางแห่งองค์ความรู้ การสร้างสรรค์นวัตกรรม การศึกษาระดับภูมิภาค ระดับชาติ และนานาชาติ (การเป็นศูนย์กลางแห่งองค์ความรู้) และ 5) ขับเคลื่อนการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การบริการวิชาการ และพัฒนาภาษาอังกฤษกับนักเรียน นักศึกษา อาจารย์ และบุคลากร (การใช้เทคโนโลยีและภาษาอังกฤษ) นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการ 5 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศในวิชาชีพ มีคุณธรรมจริยธรรมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม 2) เพื่อส่งเสริมความเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์องค์ความรู้ด้านการศึกษา การวิจัย นวัตกรรมทางการศึกษา 3) เพื่ออนุรักษ์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาไทยไปสู่ประชาคมทั้งในระดับภูมิภาคและระดับสากล 4) เพื่อให้บริการวิชาการด้านศึกษาศาสตร์และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้เพื่อสังคม และ 5) เพื่อจัดการศึกษาทุกระดับอย่างมีคุณภาพ ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล (Faculty of Education, 2023)

ในการนี้เพื่อให้บรรลุตามพันธกิจและวัตถุประสงค์ของคณะศึกษาศาสตร์ในประการแรก ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา จึงได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งเป็นหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่ 1)เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ด้านการวิจัย รวมทั้งเป็นผู้ที่มีจริยธรรมคุณธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ และ 2) เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านการวิจัยเพื่อการวางแผน การพัฒนางาน และการพัฒนาสังคม โดยหลักสูตรดังกล่าวเปิดรับนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2561 จนถึงปัจจุบันซึ่งใกล้ครบรอบการใช้หลักสูตร จึงจำเป็นที่จะต้องมีการประเมินหลักสูตรเพื่อเป็นการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร เนื่องจากการประเมินหลักสูตรเป็นการรวบรวมและศึกษาข้อมูล รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบหลักสูตร และตัดสินใจว่าหลักสูตรมีคุณค่าบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ (Wichai Wongyai, 2011) ดังนั้นการประเมินหลักสูตรจึงมีความสำคัญและมีความจำเป็น ทั้งนี้ Wichai Wongyai. (2000) ระบุจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร ซึ่งกล่าวโดยสรุปได้ 2 ประการ ได้แก่ 1) การประเมินเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร คือการประเมินระหว่างการพัฒนาหลักสูตร มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ผลการประเมินนั้น ให้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตร โดยมีการวัดผลเป็นระยะๆ ในระหว่างการพัฒนาหลักสูตร แล้วนำผลจากการวัดมาประเมินว่าแต่ละขั้นตอนของหลักสูตรมีความเหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้ดีเพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่นักพัฒนาหลักสูตร ในการที่จะปรับปรุงส่วนประกอบทุกส่วนของหลักสูตรได้ถูกต้องก่อนที่จะนำไปใช้จริงต่อไป และ 2) การประเมินเพื่อสรุปผลว่า

คุณค่าของการพัฒนาหลักสูตร มีความเหมาะสมหรือไม่ หลักสูตรได้สนองความต้องการของผู้เรียน ของสังคม เพียงใด ควรจะใช้ได้ต่อไปหรือควรยกเลิกทั้งหมด หรืออาจจะยกเลิกเพียงบางส่วนและปรับแก้ในส่วนใด

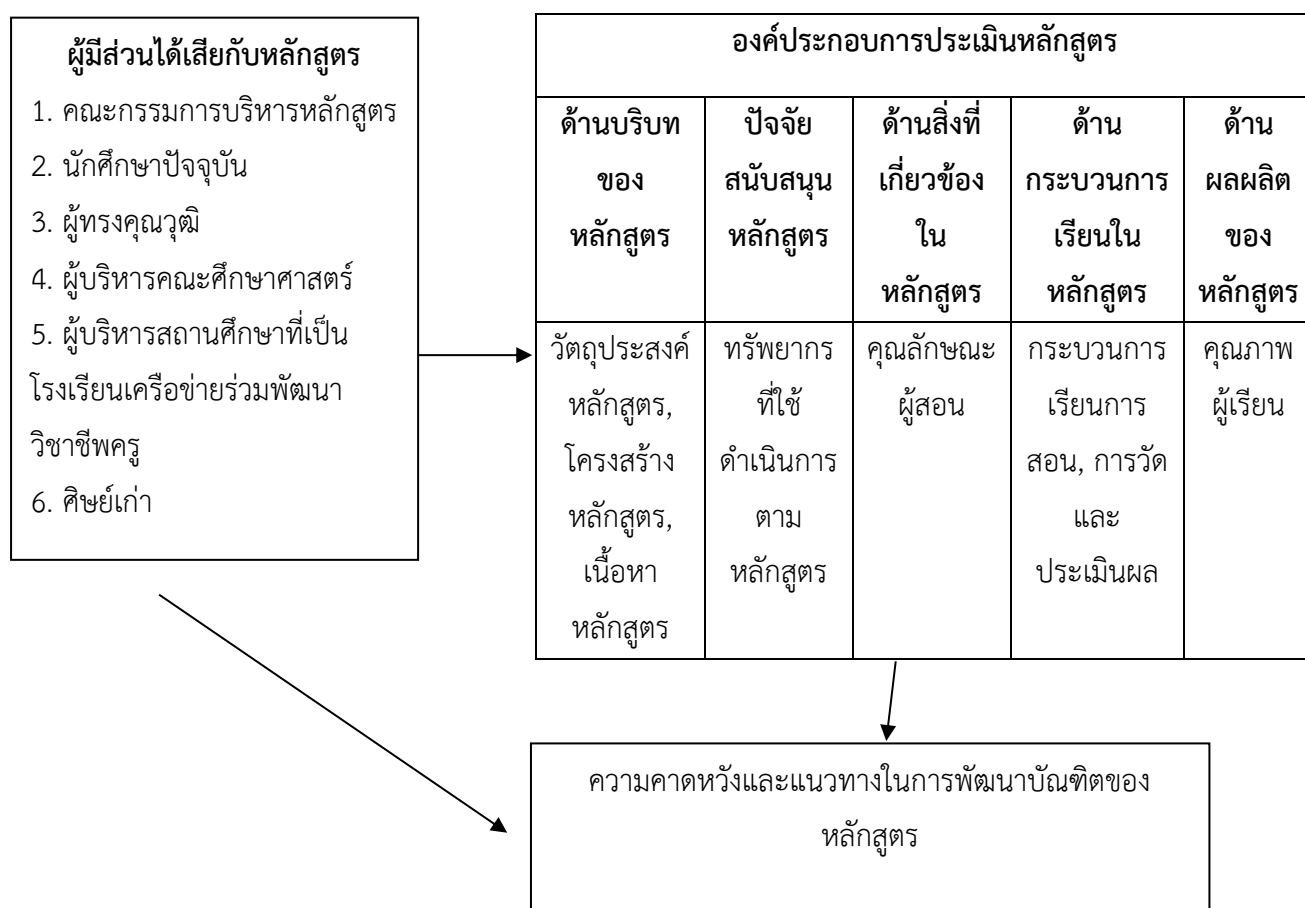
จากความสำคัญของการประเมินหลักสูตรดังกล่าว ประกอบกับหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีการใช้เพื่อการพัฒนาบัณฑิตมาระยะหนึ่ง และใกล้ครบรอบของการปรับปรุงหลักสูตร ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะประเมินหลักสูตรดังกล่าว ประกอบกับหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศต่างมาพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยและตอบสนองต่อวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัยศิลปากร และคณะศึกษาศาสตร์ต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการประเมินหลักสูตร ได้มีนักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 แนวคิดการประเมิน ได้แก่ การประเมินที่เน้นวัตถุประสงค์ การประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่า และการประเมินที่เน้นการตัดสินใจสำหรับการบริหาร ประกอบกับ Chaiyos Paiwithayasiritham (2007) ได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตร: การประยุกต์ใช้การประเมินอภิมาน พบว่า รูปแบบการประเมินหลักสูตรดังกล่าวประกอบด้วย 5 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การบริหารจัดการก่อนการประเมินหลักสูตร ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 1.1) การกำหนดนโยบาย แนวทาง หลักการในการประเมินหลักสูตร 1.2) การแต่งตั้งทีมงานวิจัยที่เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร และ 1.3) การเตรียมความพร้อมก่อนการประเมินหลักสูตร ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบการประเมินหลักสูตร ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 2.1) การกำหนดวัตถุประสงค์การประเมินหลักสูตร 2.2) การออกแบบการประเมินหลักสูตร และ 2.3) การวางแผนในการประเมินหลักสูตร ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการประเมินหลักสูตร ขั้นตอนที่ 4 การรายงานผลและเผยแพร่ผลการประเมินหลักสูตร และขั้นตอนที่ 5 การประเมินผลการประเมินหลักสูตร นอกจากนี้ยังพบว่า ในขั้นตอนการดำเนินการประเมินนั้น ประกอบด้วยองค์ประกอบหลักในการประเมินหลักสูตรที่มีความครอบคลุมสิ่งที่ต้องการประเมินในหลักสูตร ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านบริบทหลักสูตร ด้านปัจจัยสนับสนุนหลักสูตร ด้านสิ่งที่เกี่ยวข้องในหลักสูตร ด้านกระบวนการเรียนในหลักสูตร และด้านผลผลิตหลักสูตร และองค์ประกอบย่อยในแต่ละองค์ประกอบหลักดังนี้

1. ด้านบริบทหลักสูตร ประกอบด้วย วัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร และเนื้อหาหลักสูตร
2. ด้านปัจจัยสนับสนุนหลักสูตร ประกอบด้วย ทรัพยากรที่ใช้ดำเนินการตามหลักสูตร
3. ด้านสิ่งที่เกี่ยวข้องในหลักสูตร ประกอบด้วย คุณลักษณะผู้สอน คุณลักษณะผู้เรียนก่อนและ/หรือระหว่างเรียนในหลักสูตร และการบริหารหลักสูตร
4. ด้านกระบวนการเรียนในหลักสูตร ประกอบด้วย กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล
5. ด้านผลผลิตหลักสูตร ประกอบด้วย คุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา

จากแนวคิดการประเมินหลักสูตรต่างๆ ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดการประเมินหลักสูตรมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กล่าวคือหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ยังไม่ครบรอบการใช้หลักสูตร จึงเป็นการประเมินเชิงความก้าวหน้า (Formative Evaluation) เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดของเขตการประเมินโดยมุ่งเน้นการประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการประเมินที่เน้นการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร โดยประเมินใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบทของหลักสูตร (ประกอบด้วย วัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร และเนื้อหาหลักสูตร) ด้านปัจจัยสนับสนุนหลักสูตร (ประกอบด้วย ทรัพยากรที่ใช้ดำเนินการตามหลักสูตร) ด้านสิ่งที่เกี่ยวข้องในหลักสูตร (ประกอบด้วย คุณลักษณะผู้สอน) ด้านกระบวนการเรียนในหลักสูตร (ประกอบด้วย กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล) และด้านผลผลิตของหลักสูตร (ประกอบด้วยคุณภาพผู้เรียน) ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังและแนวทางในการพัฒนาบัณฑิตหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคาดหวังและแนวทางในการพัฒนาบัณฑิตหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประชากรในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดประชากรในการวิจัยจำนวน 2 กลุ่ม ประกอบด้วย

1. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรจำนวน 3 คน
2. นักศึกษาปัจจุบันที่เรียนตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) จำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert Five Rating Scales) โดย 5 หมายถึง มากที่สุด, 4 หมายถึง มาก, 3 หมายถึง ปานกลาง, 2 หมายถึง น้อย และ 1 หมายถึง น้อยที่สุด ทั้งนี้แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ได้แก่ ฉบับสำหรับคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และฉบับสำหรับนักศึกษา ผลการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พบว่าได้ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดพบว่ามีค่าเท่ากับ 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกรรมการบริหารหลักสูตร จำนวน 3 คน และนักศึกษา จำนวน 19 คน โดยใช้รูปแบบออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามการประเมินหลักสูตร โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด, ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก, ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง, ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับน้อย และค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคาดหวังและแนวทางในการพัฒนาบัณฑิตหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา/การวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 5 คน
2. ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 2 คน
3. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรจำนวน 3 คน
4. ผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นโรงเรียนเครือข่ายร่วมพัฒนาวิชาชีพครู จำนวน 22 คน
5. ศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (หลักสูตร พ.ศ. 2556) จำนวน 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ความคาดหวังและแนวทางในการพัฒนาบัณฑิตหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แบ่งออกเป็น 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา/การวัดและประเมินผล ฉบับสำหรับผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และฉบับสำหรับคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ผลการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พบว่าได้ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดพบว่ามีค่าเท่ากับ 1.00

2. ประเด็นสนทนาคความคาดหวังและแนวทางในการพัฒนาบัณฑิตหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีลักษณะเป็นประเด็นการสนทนากลุ่มแบบมีโครงสร้าง แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ได้แก่ ฉบับสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นโรงเรียนเครือข่ายร่วมพัฒนาวิชาชีพครู และฉบับสำหรับศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พบว่าได้ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดพบว่ามีค่าเท่ากับ 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา/การวัดและประเมินผล ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ทั้งนี้ดำเนินการสัมภาษณ์ผ่านระบบออนไลน์

2. ดำเนินการสนทนากลุ่มกับผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นโรงเรียนเครือข่ายร่วมพัฒนาวิชาชีพครู และศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เกี่ยวกับความคาดหวังและแนวทางในการพัฒนาบัณฑิตของหลักสูตร ทั้งนี้ดำเนินการสนทนากลุ่มผ่านระบบออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

รายการประเมิน	คณะกรรมการบริหารหลักสูตร			นักศึกษา		
	M	SD	แปลผล	M	SD	แปลผล
1. ด้านบริบทของหลักสูตร	4.79	.29	มากที่สุด	4.65	.13	มากที่สุด
2. ด้านปัจจัยสนับสนุนหลักสูตร	4.09	.16	มาก	4.67	.06	มากที่สุด
3. ด้านสิ่งที่เกี่ยวข้องในหลักสูตร	5.00	.00	มากที่สุด	4.81	.03	มากที่สุด
4. ด้านกระบวนการเรียนในหลักสูตร	4.63	.20	มากที่สุด	4.61	.04	มากที่สุด
5. ด้านผลผลิตของหลักสูตร	4.50	.17	มากที่สุด			
เฉลี่ย	4.64	.32	มากที่สุด	4.66	.11	มากที่สุด

จากตาราง ผลการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในภาพรวม ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและนักศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .32 และนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .11 เมื่อพิจารณาเป็นด้านพบว่า คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีความเห็นว่า ด้านสิ่งที่เกี่ยวข้องในหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .00 รองลงมาคือ ด้านบริบทของหลักสูตร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .29) และด้านกระบวนการเรียนในหลักสูตร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .20) ในส่วนของ

นักศึกษามีความเห็นว่ ด้านสิ่งที่เกี่ยวข้องในหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .03 รองลงมาคือ คือ ด้านปัจจัยสนับสนุนหลักสูตร (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .06) และด้านบริบทของหลักสูตร(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .13)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคาดหวังและแนวทางในการพัฒนาบัณฑิตหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารคณะ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และสนทนากลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา และศิษย์เก่า สรุปได้ว่า ความคาดหวังต่อผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตรจะต้องมีทักษะความสามารถด้านการคิดขั้นสูง การคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอ การถ่ายทอดและการสื่อสารข้อมูล ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการวิจัย สามารถปฏิบัติการวิจัยได้จริง เป็นต้นแบบและผู้นำด้านการวิจัย ดังข้อมูลผลการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มต่อไปนี้

“รู้ Methodology ที่ทันสมัย และเข้าใจ Research issue ในภาพรวม”

ผู้ทรงคุณวุฒิ

“มีความรู้เรื่องการวิจัยประเภทต่างๆ สามารถขยายความรู้ด้านการวิจัยให้ผู้อื่นได้ถ่ายทอดการทำวิจัยให้ผู้อื่นได้”

ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์

“มีองค์ความรู้ในหลักการการออกแบบ และดำเนินการวิจัยได้อย่างเหมาะสม”

กรรมการบริหารหลักสูตร

“ต้องมีความรู้ขั้นสูงในวิธีการวิจัย มีความรู้ในการวิเคราะห์สถิติขั้นสูง มีความรู้ในการเขียนผลงานวิจัยในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ ยุทธวิธีการออกแบบการวิจัยและพัฒนาในลักษณะต่างๆ ในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ความรู้สารสนเทศและความรู้ดิจิทัล การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการศึกษา การนำผลวิจัยสู่การเผยแพร่และการปฏิบัติ และการบริหารงานวิจัย การนำเสนองานวิจัยทางการศึกษา”

ผู้บริหารสถานศึกษา

“มีความเชี่ยวชาญด้านศาสตร์การวิจัย แสวงหาวิธีวิทยาการวิจัยในรูปแบบใหม่ๆ รู้ลึกซึ้งถึงระเบียบวิธีวิจัย ขั้นตอน กระบวนการ การเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสม เลือกวิธีวิจัยที่ถูกต้องสามารถวิพากษ์งานวิจัยได้เป็นอย่างดี และเป็นที่ปรึกษาด้านการวิจัยในรูปแบบต่างๆ ได้”

ศิษย์เก่า

และผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารคณะ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และสนทนากลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา และศิษย์เก่า สามารถสรุปกับแนวทางการพัฒนาผู้เรียนในหลักสูตรดังนี้

1. มุ่งเน้นการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการวิจัยใหม่ๆ ที่ทันสมัยแก่ผู้เรียน
2. ออกแบบการเรียนการสอนให้มีการปฏิบัติการวิจัยในสถานการณ์จริง เพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการวิจัย
3. ฝึกให้ผู้เรียนในหลักสูตรได้มีการขยายผลการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เน้นการเผยแพร่ผลการวิจัยในช่องทางที่หลากหลาย
4. จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ประเด็นวิจัยใหม่ๆ เพื่อสามารถนำมาประยุกต์ใช้
5. สอดแทรกคุณธรรมและจรรยาบรรณในการวิจัยแก่ผู้เรียนโดยบูรณาการผ่านการเรียนในรายวิชาและการฝึกปฏิบัติการวิจัย

ดังข้อมูลผลการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มต่อไปนี้

“ไผ่เรีนรูู้ มีความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความมุ่งมั่นพยายาม รับผิดชอบ มีจิตอาสาและจิตสาธารณะ เคารพสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์”

ผู้ทรงคุณวุฒิ

“มีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัย มองว่าการทำวิจัยไม่ใช่เรื่องยาก”

ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์

“ยึดมั่นจริยธรรมของนักวิจัยไว้เป็นที่ตั้ง”

กรรมการบริหารหลักสูตร

“เป็นนักอ่าน นักค้นคว้าหาความรู้อย่างต่อเนื่อง นำความรู้เดิมเสริมความรู้ใหม่ ขยันมุ่งมั่น มีความซื่อสัตย์ในกระบวนการวิจัย ไม่อคติในการทำวิจัย มีความคิดริเริ่มและการสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม สามารถคิดเชิงวิเคราะห์ได้ นำนวัตกรรมใหม่มาถ่ายทอดให้ทุกคนยอมรับ มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ”

ผู้บริหารสถานศึกษา

“มีความซื่อสัตย์ในกระบวนการวิจัย ละเอียดยรอบคอบ มีความรับผิดชอบ เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่ม เป็นผู้มีการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ความซื่อสัตย์ ความอดทน ขยัน มีคุณธรรมจริยธรรม กล้าแสดงความคิดเห็นและมีวิสัยทัศน์”

ศิษย์เก่า

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีการวางแผนการใช้หลักสูตรที่ชัดเจนและเหมาะสม มีการบริหารจัดการหลักสูตรที่ดีส่งผลให้การดำเนินการงานด้านหลักสูตรมีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของหน่วยงานและบุคลากรทางการศึกษาได้อย่างครบถ้วน สอดคล้องกับ Office of the Education Council (2015) ที่กล่าวว่า การก้าวเข้าสู่สังคมโลกในศตวรรษที่ 21 มีผลกระทบกับทุกๆ ประเทศในโลก ผลกระทบที่เกิดขึ้นส่งผลต่อทุกๆ ด้านแม้แต่ด้านการศึกษา ก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การเตรียมความพร้อม ซึ่งการเตรียมพร้อมที่สำคัญคือ การเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาของแต่ละประเทศ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เมื่อพิจารณาผลการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นรายด้านพบว่า คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและของนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า ด้านสิ่งที่เกี่ยวข้องในหลักสูตร (ได้แก่ คุณลักษณะผู้สอน) มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อาจเนื่องมาจากผู้สอนในหลักสูตรมีคุณวุฒิการศึกษาที่สอดคล้องกับสาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา และมีตำแหน่งทางวิชาการ รวมทั้งมีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ Siriwat Srikrueadong and Other (2022) ที่กล่าวว่า ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษาและมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูง ในสาขาวิชาต่างๆ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ มุ่งให้มีความสามารถในการค้นคว้าวิจัยเพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรมซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางสังคมและประเทศ และ Kamon Phoyen and Kanyarat sa-artyen (2016). กล่าวว่า ในการประเมินด้านบริบทของหลักสูตรจะต้องมีการกำหนดแผนงานและประชุมปฏิบัติการเพื่อทบทวน ปรับปรุงแผนการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และสาขาวิชาพยายามหาทางเสริมจุดแข็งของสาขาวิชาให้มีความโดดเด่นในด้านวิชาการมากยิ่งขึ้น

2. ผลการศึกษาความคาดหวังของผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา พบว่า จะต้องมีความรู้ คุณลักษณะ และทักษะ/สมรรถนะ ซึ่งสอดคล้องกับคุรุสภา (2562) ได้กำหนดมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ในส่วนของมาตรฐานความรู้ ได้กำหนดไว้ 6 ด้าน โดยในมาตรฐานที่ 4 เป็นการระบุมตรฐานด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในส่วนของสาระความรู้ในมาตรฐานด้านนี้พบว่า มี 2 ส่วน ได้แก่ 1) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และ 2) การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน และในส่วนของสมรรถนะ พบว่า มี 3 ประการ ประกอบด้วย

1) วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้ 2) เลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ และ 3) ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาผู้เรียนได้ และสอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ระบุว่า ผู้เรียนจะต้องมี 3R8C โดย 3R ได้แก่ อ่านออก (Reading) เขียนได้ ((W)riting) และคิดเลขเป็น ((A)Rithmetic) และ 8C ได้แก่ ทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ปัญหาได้ (Critical thinking and problem solving) ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม (Creativity and innovation) ความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม (Cross-cultural understanding) ความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ (Collaboration teamwork and leadership) ทักษะในการสื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ (Communication information and media literacy) ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี (Computing and IT literacy) ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้ (Career and learning skills) และความมีเมตตา กรุณา มีคุณธรรม รู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รวมไปถึงการมีระเบียบวินัย (Compassion) ซึ่งสอดคล้องกับ Kingfha Sinthuwong (2009) ที่กล่าวว่า ความรู้ความสามารถของผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ทำให้ผู้สอนต้องคำนึงถึงการประเมินความสามารถของผู้เรียน เป็นการบ่งชี้ความต้องการในการเรียนรู้ รวมทั้งนำไปสู่การบริการจัดการหลักสูตรให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม อีกทั้ง Jiranya Bureemas and Chanathib Sunti Wong. (2018) กล่าวว่า ถ้าจะพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิตที่ต้องการ หลักสูตรจำเป็นต้องมีการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสม ดังนั้นการปรับปรุงหลักสูตรตามกรอบมาตรฐาน ต้องมีการปรับปรุงการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ครอบคลุมทักษะ 5 ด้าน ก็จะสามารถช่วยพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ดังกล่าวได้และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และพัฒนาหลักสูตรให้มีความเป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Maream Nillapun and Other (2017) ที่พบว่า นักศึกษามีความภาคภูมิใจในสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาเห็นว่าตนเองสามารถนำความรู้ความสามารถที่ได้รับจากการเรียนไปพัฒนางานในหน่วยงานของตนเอง และได้มีโอกาสถ่ายทอดสิ่งที่ได้เรียนรู้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องจากการฝึกปฏิบัติงานในระหว่างการเรียนการสอนและเป็นที่ยอมรับทำให้เกิดความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าในตนเอง

3. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาผู้เรียนของหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง พบว่า ควรมุ่งเน้นการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการวิจัยใหม่ๆ ที่ทันสมัยแก่ผู้เรียน ให้มีการออกแบบการเรียนการสอนให้มีการปฏิบัติการวิจัยในสถานการณ์จริง เพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการวิจัย ควรมีฝึกให้ผู้เรียนในหลักสูตรได้มีการขยายผลการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เน้นการเผยแพร่ผลการวิจัยในช่องทางที่หลากหลาย ควรออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ประเด็นวิจัยใหม่ๆ เพื่อสามารถนำมาประยุกต์ใช้ ซึ่งแนวทางดังกล่าว สอดคล้องกับกระบวนการทางการศึกษาที่ประกอบด้วยวัตถุประสงค์การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมิน ซึ่งวัตถุประสงค์การเรียนรู้จะต้องมุ่งเน้นให้ครบถ้วนทั้ง 3

ด้าน ไม่ว่าจะเป็นพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งเป็นไปตามแนวทางการพัฒนาหลักสูตรตามแนวทางของ Outcome Based Learning: OBE ที่มุ่งเน้นความชัดเจนในเรื่องที่ศึกษา (Clarity of focus) โดยผู้สอนควรมุ่งเน้นที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และบุคลิกภาพต่างๆ อันทำให้ผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลหรือบรรลุถึงผลลัพธ์ตามที่ผู้เรียนตั้งใจไว้ โดยมีการบอกกล่าวถึงไว้อย่างชัดเจน (KMUTT, 2023) สอดคล้องกับ Tippawan Sukjairungwattana, Nopporn Chantaranamchoo and Ratchadaporn Ketanon. (2022). ที่กล่าวว่า เนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนรู้ ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีทั้งการบรรยายความรู้เชิงทฤษฎี การเรียนรู้จากประสบการณ์ และการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้จะต้องมีการออกแบบการจัดประสบการณ์เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและวัตถุประสงค์รายวิชา นอกจากนี้ เนื้อหาวิชา มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาปรับใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่บรรลุตามเป้าหมายหลักสูตร และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตการทำงานและชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ Tippawan Sukjairungwattana, Nopporn Chantaranamchoo and Ratchadaporn Ketanon. (2022). ที่กล่าวว่า หลักสูตรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้เรียนที่ต้องเป็นนักศึกษาที่สามารถเชื่อมโยงความรู้ทางสังคมศาสตร์และการศึกษาเพื่อการพัฒนา มีความต้องการความรู้ที่หลากหลาย และมีประเด็นที่เปิดกว้าง และสามารถนำความรู้ด้านการวิจัย การวิเคราะห์สังคมและการศึกษามาประยุกต์ในหน่วยงานอีกทั้งเนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถนำมาประยุกต์ใช้การประกอบอาชีพ โดยรายวิชาในหลักสูตรควรมุ่งเน้นการออกแบบการวิจัยที่สามารถตอบคำถามวิจัยในลักษณะบูรณาการ และควรพัฒนารายวิชาให้ทันสมัย สอดรับกับประเด็นทางสังคมที่เกิดขึ้น อีกทั้ง ควรให้มีการสอดแทรกคุณธรรมและจรรยาบรรณในการวิจัยแก่ผู้เรียน โดยบูรณาการผ่านการเรียนในรายวิชาและการฝึกปฏิบัติการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Maream Nillapun and Other (2017) ที่พบว่า นักศึกษามีคุณธรรมในวิชาชีพ เป็นที่ยอมรับของหน่วยงาน/ชุมชน และบุคคลในวิชาชีพทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาได้รับการอบรม และแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชาซึ่งมีแนวคิดในการพัฒนาผู้เรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกันในทุกด้าน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณธรรมจริยธรรม ที่จะเป็พื้นฐานให้นักศึกษาก้าวสู่การเป็นผู้นำทางวิชาการและวิชาชีพตามความคาดหวังของสังคมโดยมีอาจารย์ผู้สอนเป็นแบบอย่าง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าในตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลไปใช้

1. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรควรมีการออกแบบหลักสูตรโดยกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มีความครอบคลุมสมรรถนะการวิจัยทั้งสมรรถนะความรู้ คุณลักษณะ และทักษะเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถดำเนินการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ในการออกแบบหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรควรมุ่งเน้นการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการวิจัยใหม่ๆ ตลอดจนเทคโนโลยีด้านการวิจัยที่เหมาะสมกับยุคสมัยแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ และงานวิจัยหลังสำเร็จการศึกษาได้

3. อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรควรออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีการปฏิบัติการวิจัยในสถานการณ์จริง ควบคู่กับการเรียนภาคทฤษฎี เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการวิจัยและเพิ่มประสบการณ์ในการวิจัยให้มากยิ่งขึ้น

4. อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรควรมีการส่งเสริมหรือฝึกให้ผู้เรียนในหลักสูตรได้มีการขยายผลการวิจัย และนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ มุ่งเน้นการเผยแพร่ผลการวิจัยในช่องทางที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น การเผยแพร่ในรูปแบบบทความวิจัยในวารสารในฐานที่เป็นที่ยอมรับ หรือการนำเสนอในที่ประชุมทางวิชาการ ในระดับชาติหรือนานาชาติ

5. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรควรจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ประเด็นวิจัยใหม่ๆ เพื่อสามารถนำมาประยุกต์ใช้ อาทิ การใช้โปรแกรมสำหรับการ เก็บรวบรวมข้อมูลหรือการวิเคราะห์ข้อมูล

6. อาจารย์ผู้สอนควรมีการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดแทรกคุณธรรม และจรรยาบรรณในการวิจัยแก่ ผู้เรียนโดยบูรณาการผ่านการเรียนในรายวิชาและการฝึกปฏิบัติการวิจัยเพื่อให้ผู้เรียนได้ได้สัมผัสคุณลักษณะ ของการเป็นนักวิจัยที่ดีผ่านต้นแบบ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินหลักสูตรในลักษณะ Formative Evaluation เนื่องจากยัง ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา ทั้งนี้หากมีผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรแล้วควรมีการออกแบบการประเมินใน ลักษณะ Summative Evaluation เพื่อติดตามผลของผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตร

2. ควรมีการนำแนวคิดการประเมินเชิงพัฒนา (Development Evaluation) มาออกแบบการ ประเมินหลักสูตร เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

รายการอ้างอิง

- Chaiyos Paiwithayasiritham. (2007). A Development of the Curriculum Evaluation Model: An Application of a Meta-evaluation. Dissertation, Ed.D. (Curriculum Research and Development). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
- Faculty of Education. (2023). Determination Vision Mission of Faculty of Education, Silpakorn University. Retrieved April 11, 2023 from <http://www.educ.su.ac.th>.
- Jiranya Bureemas and Chanathib Sunti Wong. (2018). The Evaluation of Bachelor of Public Health Program Year 2010 of Faculty of Public Health, Nakhon Ratchasima Rajabhat University. Ratchaphruek Journal. 14(1) (January - April) 53-59.
- Kamon Phoyen and Kanyarat sa-artyen (2016). An Evaluation of Bachelor of Arts Program in Psychology, Faculty of Education, Silpakorn University. Journal of Education Silpakorn University. 13(2) (November 2015-March 2016), 167-180.

- Kingfha Sinthuwong. (2009). Assessment for learning. Academic Journal of Humanities and Social Sciences Buriram Rajabhat University. 1(1) (January-June), 6-19.
- KMUTT. (2013). Why OBE?. Retrieved April 11, 2023 from <http://www.kmutt.ac.th/education>.
- Maream Nillapun, Orapin Sirisumpun, Wisa Chatiwat, Wisud Po Ngern and Atigamart Markjooy. (2017). The Curriculum Evaluation on Doctoral of Philosophy Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Silpakorn University. Veridian E-Journal, Silpakorn University. 10(2) (May - August) 1198-1216.
- Office of the Education Council . (2015). Status of Teacher Production and Development in Thailand. Bangkok: Prikwarn Graphic.
- Siriwat Srikrueadong, Sompoch Iamsupasit, Maytawee Udomtamanupap, Prayoon Suyajai, Kamalas Phoowachanathipong, Man Suesungnoen, Phutthachat Phaensomboon and Suwatsan Ragkhanto. (2022). A Curriculum Evaluation of Doctor of Philosophy in Buddhist Psychology, Revised Edition 2017, Mahachulalongkornrajavidyalaya University. Dhonburi Rajabhat University Journal. 16(1), 26-39.
- Tippawan Sukjairungwattana, Nopporn Chantaranamchoo and Ratchadaporn Ketanon. (2022). A Programme Evaluation of the Master of Education Degree in Development Education (Revised 2561 B.E.), the Faculty of Education, Silpakorn University. Silpakorn Educational Research Journal. 14(2) (July - December 2022), 63-78.
- Wichai Wongyai. (2000). Development of Higher Education Curriculum. Bangkok: Chuanpim Printing House.
- Wichai Wongyai. (2011). Development of Higher Education Curriculum. 2nd ed.. Bangkok: R and Printing.

References

- Assaly, I.R., and Smadi, O.M. (2015). “Using Bloom’s taxonomy to evaluate the cognitive levels of Master class textbook’s questions”. *English Language Teaching* 8(5): 100-110. doi:10.5539/elt.v8n5p100
- Chunggris, J. (2016). The Development of instructional video on physical examination in Health Assessment Course based on flipped classroom concept. Master of Education Thesis Program in Educational Technology and Communication Graduate School Rajamangala University of Technology Thanyaburi. (in Thai)

- Compensation Fund Office, Social Security Office, Ministry of Labor. (2020). Annual Report 2019 Compensation Fund. Retrieved June 20, 2021, from https://www.sso.go.th/wpr/assets/upload/files_storage/sso_th/5cd44c97039692bfdbc864f48c7009bb.pdf
- ILO. (n.d.(a)). C017-Workmen's Compensation (Accidents) Convention, 1925 (No. 17). [Online]. Retrieved June 20, 2022, from https://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C017
- ILO. (n.d.(b)). C042-Workmen's Compensation (Occupational Diseases) Convention (Revised), 1934 (No. 42). [Online]. Retrieved June 2, 2022, from https://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C042
- Prince of Songkla University. (2019). Guidelines for teaching and learning management during epidemic of coronavirus disease 2019 (COVID-19) Semester 1/2564. (Copy)
- Rosenthal, R. (1991). Meta-analysis Procedures for Social Research (revised). Newbury Park, CA: Sage.
- Rosenthal, R., and Rosnow, R.L. (1984). Essentials of behavioral research: methods and data analysis. New York, NY: McGraw-Hill.
- Somnuek, P. (2015). The development of teaching and learning innovation by using instructional media for enhancement of learning achievement towards tourism product. Journal of International and Thai Tourism 11(1): 4-17. (in Thai)
- TDRI. (2019). National baseline assessment on business and human rights. [Online]. Retrieved June 20, 2022, from <http://library.nhrc.or.th/ulib/document/Fulltext/F11430.pdf>
- Venkatesh, V., Morris M.G., Davis, G.B., and Davis, F.D. (2003). User acceptance of information technology: toward a unified view. MIS Quarterly 27(3): 425-478.
- Wattanachai, T., Chatiketu, P., Tanomkitti, K., Sangadsapaviriya, T., Wangsuekul, N., Srisukontamit, P., Tangtrakooljaroen, W., and Srisakulnont, S. (2016). Development and evaluation of the efficiency of an online social media video to promote knowledge about orthodontic treatment in adolescents: A case study of students in two schools in Amphoe Muang Chiang Mai. Chiang Mai Dental Journal 37(2): 135-144. (in Thai)